

Publicerad 2018-05-05 22:27 av Sandra Dahlberg

Längtan till förr i solen

En sprudlande dag
och ett jublande jag.

I morgonens timma
en ny horisont vill jag minnas.

En trogen men seg följeslagare,
en skugga med massa tagande.

Solskenet den stjal och
det ljuva i min själ.

Det vackra den för gör,
ibland även så att hoppet dör.

En stråla ljus och klar,
är envisheten jag har kvar.

Den får mig inte stampa ner,
för jag vill leva mer.

Att kunna njuta av solen,
att bada i poolen.

Att utan en tanke lätt,
sitta på en somrig plätt.

SLE ditt fula tryne vill jag gärna slippa,
men du är där du är kan jag tippa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sandra Dahlberg med Poeter.se id #40433 innehar upphovsrätten